

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὸ αἰώνιον **μητροπολιτικὸν ζήτημα**.—Πλὴ-
ρὴς ἀπελπισία.—Διατὶ ἀνεβλήθη.—Ἡ κα-
τάστασις τῆς Ἐκκλησίας.—Τὶ πάσχει ὁ
ἐκκλησιαστικὸς ἐκ τῆς ἀκνείας τῶν ἀρχιερέων.
—Τὶ ἀντιτάσσονται οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ τί
ἡμεῖς.—Ἡ κατάστασις κατὰ.

Τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα ἀπασχολεῖ ἡμᾶς
πολλοὺς. Καὶ ἐνῷ ἀνεμένοντες ἀπὸ ἡμέρας
εἰς ἡμέρας νὰ ἴδωμεν φῶς, νὰ ἴδωμεν τὸν Πα-
τριάρχην καὶ τὴν περὶ αὐτὸν ἀγίαν καὶ ἱερὰν
Συνόδον συγκινομένους διὰ τὰ παθήματα τῶν
Ἡπειρωτῶν καὶ ἀποφασίζοντας νὰ λύσωσι τὸ
πολυθρόνον καταστάν ζήτημα τῆς ἀντικατα-
στάσεως τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, πληροφοροῦ-
μεθα ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐντελῶς ἀπετελεμα-
τώθη, τοῦτέστι ἡ λύσις αὐτοῦ ἀνεβλήθη ἐπ' ἁ-
ριστον, εἰ καὶ τὰ Πατριαρχεῖα πρὸ ἡμερῶν διε-
κρίνουσι τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς
ἡμῶν μητροπόλεως ὅτι ἐπέκειτο ἀφεύκτως ἡ
ἀπομάκρυνσις τοῦ Σωφρονίου. Ἡ εἰδήσις αὕτη
δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ λυπήσῃ τοὺς Ἡπειρώ-
τας· ὅλβως ὅμως ἐν ταύτῃ καὶ πάντα Ἑλληνας
ἐνδιαφερόμενον ὑπὲρ τῆς τύχης τῶν ἐκκλησια-
στικῶν καὶ ἐθνικῶν ἡμῶν ὑποθέσεων καθότι ἡ
ἐκτικατάστασις τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων
ἐπιβάλλεται οὐχὶ ἐξ ἀντιπαθείας πῶν κατοίκων
πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ μητροπολίτου, ἀλλὰ ἐξ
ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν, κοινο-
τικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τὰ λοιπὰ συμφερόν-
των. Ὁ μητροπολίτης ἡμῶν, ἄγων ἡλικίαν,
καὶ ἦν ἐπιβάλλεται ἡ ἀποχὴ ἀπὸ πάσης πνευ-
ματικῆς ἐνασχολήσεως, φυσικῶν εἶνε νὰ μὴ δύ-
ναι νὰ διοικήσῃ τὴν ἐπαρχίαν, ἀφοῦ ἄλλως τε
καὶ πρὸ εἰκοσιπενταετίας, ὅτε κατὰ πρότερον φο-
ρὴν ἐποίμην τὴν μητρόπολιν Ἰωαννίνων ἀνε-
κρίπτως ἀφῆκεν ἔχνη τῆς ἀνεπαρκούς διοική-
σεώς του.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ πικραίνωμεν αὐτὸν κατ'
ἐκέρη δὲ ἐπιθέσεων—διότι δὲν δυνάμεθα νὰ
παρεβλέπωμεν τὰ χονδροειδῆ παραπτώματά
του—ἀνιέχθημεν εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλη-
σίαν. Ἰδοὺ ὅμως ὅτι αὕτη κωφεύει. Ἡ ἀδιαφο-
ρία αὕτη τῆς μητρὸς ἐκκλησίας ἐκπλήσσει ἡμᾶς
ἅπαντας καὶ μᾶς ὠθεῖ νὰ σκεφθῶμεν μήπως
τὸν δὲν ἀνήκομεν πλέον πνευματικῶς εἰς τὸ
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἐὰν τοιαύτην ἰδέαν
ἔχουσιν οἱ Ἅγιοι Συνοδικοὶ ἅς μᾶς τὸ εἴπωσιν
ὡς λάβωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ μέτρα μας, τὰ
ὅποια ἀναντιρρήτως θὰ λάβωμεν καὶ μόνοι ἐφ'
ὅσον ἐξυκολοῦθοις νὰ κωφεύωσιν εἰς τὴν δι-
κίαν φωνὴν ἡμῶν τῶν δεινοπαθούντων. Ὡς
λόγος τῆς τοιαύτης ἀποτελεματώσεως τοῦ ζη-
τήματος φέρεται ἡ ἐκλογή τοῦ μέλλοντος μη-
τροπολίτου. Ἐχομεν δὲ τὸ ἀτύχημα νὰ παρα-
κλήνται νῦν εἰς τὴν Σύνοδον δύο τῶν ἐν Ἡ-
πειρῇ μητροπολιτῶν, ὁ Βελλᾶς καὶ Κονίτσας,
καὶ ὁ Δρυϊνουπόλεως. Ἀμφότεροι οἱ μητροπο-
λίται οὗτοι ὀρέγονται νὰ καθήσωσιν εἰς τὴν μη-
τρόπολιν Ἰωαννίνων. Ὅθεν καταβάλλουσι πᾶ-
σαν προσπάθειαν πρὸς ἐπιτυχίαν. Ἐλέχθη δὲ
καὶ ἐπιστοποιήθη ὅτι ἡ ἀντικατάστασις τοῦ
Σωφρονίου ἐματαιώθη ὑπὸ τῶν δύο τούτων ἀρ-
χιερέων. Ἐπειδὴ οὐδεὶς κατορθώνει νὰ σχημα-
τίσῃ πλειοψηφίαν καὶ μετατεθῇ εἰς Ἰωάννινα
ἀναβάλλεται ἡ λύσις. Δὲν ἔχομεν οὐδένα λό-
γον νὰ ἀντιταχθῶμεν κατὰ τῶν ἀρχιερέων τού-
των ὡς μητροπολιτῶν Ἰωαννίνων· ὁμιλοῦμεθα
ὅμως ἀκούοντες ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀντικατα-

στάσεως τοῦ Σωφρονίου ὀφείλεται εἰς τὰς ἀν-
τενεργείας τῶν ἀρχιερέων τούτων. Διότι ἐὰν
ἀληθεύῃ ἡ εἰδήσις αὕτη καὶ περὶ ὅμοια ὅτι
ἔχεται ἀληθείας τὸ μητροπολιτικὸν μας ζήτημα
θὰ λυθῇ μετὰ ἐν ἔτος ὅτε οἱ Κονίτσας καὶ
Δρυϊνουπόλεως θὰ παύσωσι νὰ ἀποτελεῶσι μέρος
τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ὡραίη δουλειά!

Τὸ τοιοῦτον μᾶς πείθει ὅτι πρέπει νὰ ἀπελ-
πισθῶμεν πλέον ἀπὸ τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν
οὐ μόνον διὰ τὸ μητροπολιτικὸν μας ζήτημα,
ἀλλὰ καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλη-
σιαστικὰ ζητήματα, ὧν ἡ λύσις ἐξαρτᾶται ἀμέ-
σως ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν Πατριαρχεῶν ἢ τῶν
κατὰ τόπους μητροπολιτῶν. Ἐρ' ὅσον οἱ μη-
τροπολίται καὶ οἱ ἐν τοῖς πατριαρχείοις πρό-
τάσσουσιν τὰ προσωπικὰ συμφέροντα, ὁ δου-
λεύων Ἑλληνισμὸς ὀφείλει νὰ ἀπελπισθῇ. Ἐ-
λάχιστοι μητροπολίται μᾶς παρέσχον δείγματα
τῆς φιλοπατρίας αὐτῶν καὶ τῆς ἐθελοθυσίας
ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κινδυνεύοντος γένους
ἡμῶν. Τοὺς ὀλίγους τούτους τοὺς γνωρίζει τὸ
ἔθνος καὶ θὰ ἔλθῃ στιγμή καθ' ἣν θὰ τιμήσῃ
τὴν μνήμην αὐτῶν. Οἱ ἄλλοι, ὅσοι ὡς καλύψωσι
τὴν κεφαλὴν τῶν διὰ τῆς ἀρχιερατικῆς μήτρας,
ὡς ἀποστολὴν ἔχουσι νὰ γεμίσωσι τὰ θυλάκια
τῶν, νὰ αὐξάνωσι τὸν ὄγκον τῆς κοιλίας τῶν,
νὰ κολλακτεύωσι τοὺς ἀμαθεῖς πρὸς προστασίαν
τῶν προσωπικῶν τῶν συμφερόντων καὶ στερέω-
σιν τῆς θέσεώς τῶν, νὰ μὴ συνεργάζωνται δὲ
μετὰ τῶν ἐθνικῶν ἐκείνων τέκνων τῆς Ἐκκλη-
σίας, τὰ ὅποια δὲν υποκύπτουσιν εἰς τὰ κελύ-
σματά τῶν. Ἐχομεν πολλὰ τοιαῦτα παραδείγ-
ματα τῆς πολιτείας τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν καὶ
νῦν καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν ἐποχὴν. Ἰνα δὲ μὴ
ἀνατρέξωμεν εἰς ἄλλα, ἀναφέρωμεν τὸ παρά-
δειγμα τῶν 8 μητροπολιτῶν, οἵτινες, ἐνῷ
πρὸ διετίας ἐσκαλεύετο ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ
διεκινδύνευεν ἡ τύχη τῆς Μακεδονίας, οὐδό-
λως ἤλγουν οὐτε κατ' ἐλάχιστον συνεκινουῦντο
ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ γένους καὶ τῆς ἐκ-
κλησίας, ἀλλ' ὡς μωρὰ παιδιὰ ἀπειχον τῆς
ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς φροντίδος πρὸς διεξαγω-
γὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων. Καὶ ποῖα
ἦτον ἡ ἀφορμὴ; Νὰ κατωρθώσωσι νὰ ρίψωσι
τὸν Πατριάρχην ὅπως ἔλθῃ φίλος τῶν. Καὶ ἐπέ-
τρεπον ἄρα γε τὰ ἐθνικὰ πράγματα τοιαύτας
μεταβολὰς εἰς οὕτω κρίσιμους ἐποχάς;—Ἐπέ-
τρεπον δὲν ἐπέτρεπον αὐτοὶ ἤθελον ἰδικῶν τῶν
Πατριαρχῶν διὰ νὰ κατορθώσωσι νὰ μετατεθῶ-
σιν εἰς καλλιτέρας ἐπαρχίας. Ἐπειτα μήπως
καὶ αὐτοὶ δὲν εἶνε Ἕλληνες; Μήπως ἡ ἱερὰ
Σύνοδος δὲν ἔχει συνταγματικὴν διοίκησιν;
Εἶνε καὶ αὕτη μία Βουλὴ Συνταγματική. Καὶ
ἀφοῦ ἡ Βουλὴ τῆς οδοῦ Σταδίου ἐπὶ τόσα ἔτη
συνεδριάζουσα καὶ ἐξαγγέλλουσα εἰς τὸν ἄπαν
ταχοῦ ἑλληνισμὸν μεγάλας ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὑπο-
σχέσεις κατώρθωσε μόνον νὰ παραλύσῃ τὴν συνο-
χὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ σαπίσῃ τὸν ὄργα-
νισμόν τοῦ Κράτους, πῶς θέλετε ἡ Βουλὴ τῶν
Πατριαρχεῶν νὰ μὴ πράξῃ τὰ ἴδια;

Οὕτως, ἔχομεν τὸν βουλγαρισμὸν μὲ ἐθνικὴν
βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν, μὲ φανατικούς βουλ-
γαροὺς ἀρχιερεῖς, ἀφωσιωμένους εἰς τὴν ἐξυπη-
ρέτησιν τῆς βουλγαρικῆς ιδέας καὶ εἰς τὴν πρόο-
δον τοῦ βουλγαρισμοῦ, καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν μὲ
ἀρχιερεῖς ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, δηλαδὴ ἔχομεν
ἐκκλησίαν ἐν ἀποσυνθέσει. Μὲ τοιαῦτα στοι-
χεῖα ἅς φαντασθῇ τις ἐὰν εἶνε δυνατόν νὰ διε-
ξαγάγωμεν ἀγῶνα ἐθνικὸν καὶ νὰ ἀντεπεξέλθω-
μεν κατὰ τῶν δραστηρίων καὶ πατριωτικῶν ἐ-

νεργειῶν τῶν βουλγαρῶν, ρωμούνων, ἰταλῶν κλ.
Ὁ εἰς τὰς φυλκὰς εὐρισκόμενος πάτερ Θω-
μαΐδης ἠθώθη τῆς ἀποδοθείτης αὐτῷ κατηγο-
ρίας ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὸν φόνον τοῦ ρωμουνό-
δισκάλου. Ἀλλὰ τὰ ὄργανα τῆς ρωμουνικῆς
προπαγάνδας ὑπέβαλον νέαν κατ' αὐτοῦ καταγ-
γελίαν καὶ τοιοῦτρόπως ἔμεινε πάλιν εἰς τὰς
φυλκὰς. Ὡσαύτως εὐρίσκεται εἰς τὰς φυλκὰς
ὁ Καλαμαρτζῆς καὶ ὁ Δρούγγας ἄνθρωποι ἐν-
τελῶς ἀθῶοι κυττάζοντες τὴ δουλειὰ τῶν καὶ
μὴ ἀναμειγνύμενοι οὔτε εἰς κομιτᾶτα, οὔτε εἰς
ἄλλα παρόμοια κουροφέζαλα. Εἶνε δὲ ἐντελῶς λυ-
πηρὸν ὅτι ὁ νέος ἡμῶν Γ. διοικητὴς ἀνοίξε στόμα
καὶ αὐτὰ διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων
διαβολὰς. Καὶ ὁ πλέον ἡλίθιος ἄνθρωπος θὰ ἐ-
πιθετο ἀπὸ τὰς διεξαχθεῖσας ἀνακρίσεις, ὅτι
δὲν ὑπάρχει ἐν Ἡπειρῇ κομιτᾶτον, ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ τῇ λοιπῇ Ἡπειρῇ χρι-
στιανῶν μελετᾷ ἀνατρεπτικὰ σχέδια κατὰ
τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ κατὰ τρίτων ἄλλων.
Μόνον ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχὴς ὁ Σεῖφουλᾶς πασᾶς
δὲν κατώρθωσε νὰ ἀντιληφθῇ τὴν πραγματικὴν
κατάστασιν καὶ προσπαθεῖ ὅσον τὸ δυνατόν νὰ
ἐνσπεύρῃ τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς
τοὺς κατοίκους τῆς Ἡπείρου, οἵτινες, μέχρι
χθὲς ἀκόμη ὑψόλουν τὸ ὄνομα τοῦ Σουλτάνου
διὰ τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας
καὶ τῆς ἰσότητος. Ἄς κάμωμεν καὶ ὀλίγην ὑπο-
μονὴν ἀκόμη διὰ νὰ ἴδωμεν ἕως ποῦ θὰ φθά-
σουν τὰ νέα τερτίπια τοῦ πασᾶ· μπακκούρ.

Πέντε μαθηταὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ρω-
μουνικοῦ σχολείου ἐδραπέτευσαν πρὸ ἡμερῶν.
Οἱ διευθύνοντες ἐπεκαλέσθησαν τὴν συνδρομὴν
τῆς χωροφυλακῆς. Σουφροῦδες δὲ ἀποσταλέν-
τες συνέλαβον αὐτοὺς κατ' ὁδὸν καὶ τοὺς ἐπα-
νέφερον εἰς τὸ σχολεῖον. Οἱ γονεῖς τῶν ζητοῦσι
νὰ τοὺς παραλάβωσιν ἐκ τοῦ σχολείου, ἀλλ' ὁ
πρόξενος ἀνθίσταται. Ὁ μητροπολίτης ἡμῶν,
ὅστις εἶνε ἡ ἀρμόδια ἀρχή, ἀγρόν ἡγόρασεν.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἀδδέλαν χωρίον Πλήθιστα
ἀνταρτικὸν σῶμα ἐξ 70—80 ἀνδρῶν συνεπλάκη
μετὰ τοῦ στρατοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα, ὡς ἐ-
γνώσθη, ὑπῆρξαν αἱματηρά.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὴν Λονδίνειον «Σημαίαν», ἡ ἀγγλο-
ρωστικὴ συνεννόησις δὲν εἶνε ἀκόμη τετελεσμέ-
νον γεγονός, ἀν καὶ αἱ διαπραγματεύσεις πλη-
σιάζουν πρὸς τελικὴν συμφωνίαν. Τὸ σπουδαί-
ον εἶνε, ὅτι ἡ συνεννόησις αὕτη δὲν διευθύν-
νεται παντάπασι κατὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ
ἀρχὴ τῆς Ἀγγλίας εἶνε μία γενικὴ εἰρήνευσις (:)
ὅλων τῶν Κρατῶν, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ ρωσικὴ
ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἀντιτίθεται κατὰ πάσης
διευθύνσεως, ἡ ὅποια θὰ ἡδύνατο νὰ συγκρου-
σθῇ μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἐκ τούτου προκύ-
πτει τὸ ἀζήτημα, ὅτι καμμία ἐγχοικὴ διὰ τὴν
Γερμανίαν συνεννόησιν δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ συν-
τελεσθῇ. Κατόπιν ἀπεφασίσθη ὅπως εὐθὺς ὡς
τελειώσῃ ἡ συνεννόησις νὰ ἀνακοινωθῶν οἱ
ὅροι τῆς πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις. Τοῦτο θὰ
συνέτεινεν ὅπως ἐξομαλυνθῇ πᾶσα ἀντίστασις
ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας πρὸς ρωσσοαγγλικὴν
συνεννόησιν. Αἱ γενικαὶ βάσεις τῆς συνεννόη-
σεως ταύτης εἶνε αἱ ἐξῆς: Ἡ Περσία εἶνε τὸ
πρῶτον καὶ σοβαρώτερον ζήτημα. Ἡ Ρωσσία
ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ἕνα λιμὲνα ἐπὶ τοῦ
Περσικοῦ κόλπου ἢ μίαν ἐμπορικὴν ὁδὸν εἰς τὴν

Τὴν προπροαρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐνθ' οὗ πο-
τους ἀνδρείους ὀπλαρχηγούς· Πετροπούλεκκην καὶ
Βλαχάκην Ἑλληνομακεδόνας Σῶμα ἐξ ἐβδό-
μικοντα παλληκάρων, ἀμείνων ἔβχην πρὸς
τὰ βόρεια τῆς Κατωρίας γολιθ ἔχοντες τὴν
χωρίον Οὐσιτάσσην τῆς Χροκίστης εὐρέθη ἐξέ-
κρινε κυκλωμένον πρὸς ἰσχυρὰ στρατιωτικὰ δύ-
ναμεις, ἥτις καὶ ἐπέτρεψεν ἀμέσως ρονικαὶ τὸν
ἀντίοισα κατ' αὐτοῦ πῦρ. Οἱ Ἑλληνομακεδόνας
προσβολόμενοι οὕτως ἠνθακάσθησαν νὰ δεχθῶσι
τὴν παράκλιν, τοποθετηθέντες δὲ κατακλίτως
ῥέξαντο καὶ αὐτοὶ σφοδρῶς εὐτόχῳ πυρὶ, τὸ
ὅποσον ἐθέρει· τὰς τοῖρας καὶ ἔβχον. Ἐν τῇ
μεταξὺ Βουλγάρων κοινότητι, ὅδε, πληροφροσίνης
παρὰ τῶν προδοσάντων τοὺς Μακεδόνας Βουλ-
γάρων τὴν μάχην ταύτην, ἔσπευσαν νὰ καταλά-
θωσι καὶ νῶστα τῶν ἡμετέρων καὶ θύσαν τοῦτο-
τοτρόπως αὐτοὺς ἐν μετῷ δύο πυρῶν. Ἄλλ' εἰς
τὸ μέρος ἐκεῖνον εἶχον τοποθετηθῆ δεκά Ἑλλη-
νομακεδόνας, οὕτως ὑπεδέχθησαν τοὺς Βουλγα-
ρους διὰ ρονικατοῦ πυρὸς καὶ τοὺς ἠνθακασαν
νὰ τραποῦν εἰς ἀτακτον ρωμὴν ὀλιγώτερον
κατὰ διὰ δεκά συντροφῶν τῶν ρονιμένων καὶ
μαρκιακῶν. Οὕτως ἐπὶ ὁλοκληρῶν 12 ὥρας
ἐζηλοκρούε· ἡ μάχην, οἱ δὲ Ἑλληνομακεδόνας,
ν' ἴδης τὰς ἐπαπειλημμένας λυσσοῦσαι ἐφάδον
τῶν Τούρκων ὅπως ἐκπίπτουσιν αὐτοὺς, οὐδὲ
ἐν βῆμα ὑπεχώρισαν, ἀλλ' ἐμάχοντο ἐξ ἁν-
τες τὸν θάνατον ἐνσπεύροντες εἰς τὸν Τούρκικόν
στράτον, ὅποτε πρὶν τὴν ἐσπέρην οἱ Τούρκοι,
κοιμῶντες δύο ὀρεῖνα πυρὶν, ῥέξαντο νὰ
βάλλωσι κατὰ τῶν ἡμετέρων διὰ τούτων. Ἐκ-
τὸν κανονισμολογίῳ αὐτῶν ἐρανέθησαν τότε
περὶ τοὺς 25 Ἑλληνομακεδόνας, ἐν οἷς καὶ οἱ
ἀπορῶντοί ἀρχηγοὶ Πετροπούλεκκας καὶ Βλαχά-
κας, καὶ ἐκρυματίσθησαν περὶ τοὺς 32, ἐκ τῶν
ὀρίων τινέας, οἱ μὲλλοντες ὅχρους τεταρτακῶν

πρίνοι, συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἐκ τῶν Τούρκων δὲ στρατιωτῶν, κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτῶν τῶν στρατιωτικῶν Ἀσχιῶν, ἐφανεύθησαν 67 καὶ ἐτραυματίσθησαν 28, ἐν οἷς δύο ἀξιωματικοὶ καὶ 5 ὑπαξιωματικοὶ σοβαρῶς. Τὰ τῆς συμπλοκῆς τῶν Γρεβενῶν ἐν ἀκριβεῖ ἀ-
χουσιν ὡς ἐξῆς: πολλὰ οἰογένοιται Ρουμου-
στῶν, ἐξ ἐκείνων οὔτινες τὸν χειμῶνα διαμένου-
σιν εἰς διάφορα τῆς Θεσσαλίας, τῶν Γρεβενῶν
καὶ τῆς Ἑλασσῶνος χωρία, εἶχον συγκεντρωθῆ
εἰς Γρεβενὰ διὰ τὰ μεταβῶσιν ἔπειτα εἰς Ἀβδέλ-
λαν καὶ περαθερίσῃ. Αἱ οἰογένοιται αὐταὶ ἐξε-
κίνησαν δι' Ἀβδέλλαν συνοδούμεναι ὑπὸ 40 ἀν-
δρῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ 55 ρουμουζίν-
των πολιτῶν, ὑπὸ τὴν ὁδήγιάν οὗτοι τῶν διαβοη-
τῶν Πάπου καὶ Καραγιάννη. Εἶχεν ἤδη προχωρή-
σει ἡ συνοδεία πέραν τοῦ χωρίου Τίστα ὁπότε ἐνθί-
σει «Μέγα Σπήλαιον» συνκνῆ τὸ ὑπὸ τὸν Καπε-
τὰν Λούκα Ἑλληνομακεδονικὸν Σῶμα, τὸ ὅποιον
χωρὶς τὰ προβῆ εἰς τι ἐναντίον των ἀποστέλλει
ἀμέσως δύο ἐκ τῶν ὁπλῶν του καὶ ζητεῖ περὶ
αὐτῶν τὴν εἰς τὸν Καπετάνιον καὶ τῶν ἐμφάνισιν
τῶν Πάπου, Καραγιάννη καὶ τριῶν ἄλλων ἐπὶ
συνοδῶν. Οἱ ρουμουνισταὶ ὅμως, ἐντὶ πάσης
ἄλλης ἀπκνήσεως, ἐκκεινοῦσιν ἀμέσως τὰ
ὅπλα των ἐναντίον τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν δύο
Ἑλληνομακεδόνων καὶ τοὺς ἀφίνουσι νεκρούς.
Τοῦτο ἰδὼν τότε ὁ Καπετὰν Λούκας διατάσσει
πρὸς κατὰ τῶν Ρουμουζίντων, οὔτινες τρέ-
πονται ἀμέσως εἰς ἐπαίσχυτον φυγὴν καὶ ἐγ-
καταλείπουσιν ἐκεῖ ὅπλα καὶ γυναῖκόπρακτα.
Μετά τὴν φυγὴν τῶν Ρουμουζίντων ὁ Κα-
πετὰν Λούκας ζητεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν με-
τὰ τοὺς Τούρκους στρατιώτας, ἀλλ' οὗτοι οὐδὲν
δέχονται καὶ ἀρχοῦνται ἀμέσως πύρις κατὰ τῶν
Ἑλληνομακεδόνων. Βλέπων τότε ὁ Καπετὰν
Λούκας ὅτι ἡ εἰμκτοχυσία, λόγῳ τῆς στάσεως
τῶν στρατιωτῶν, εἶνε ἀναπόφευκτος, ἀναγκά-
ζεται καὶ αὐτὸς τὰ ἴσα ἀνταποδίδων καὶ συ-
νάπτει μετὰ τῶν Τούρκων μάχην ἀληθῆ, διαφ-
κέσασαν ἐπὶ ὀλοκλήρους ἐπὶ τῷ ὄρει.

Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς μάχης ταύτης ἦτο τὸ
νὰ φανευθῇσι δεκά πέντε στρατιῶται καὶ νὰ
τραυματισθῶσιν ἰσάριθμοι, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐπὶ κε-
φαλῇς τῶν στρατιωτῶν ἀξιωματικὸς νὰ φανευθῇ
δὲ ἐπίσης ὅλως τυγχίως ἐκ τῶν προσβολισμῶν
μία γυνὴ ἐκ τῆς συνοδείας ταύτης καὶ δύο ἄλ-
λοι νὰ τραυματισθῶσιν ἐλαφρῶς.

Μετά τὸν τραυματισμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ οἱ ἐναπομείναντες στρατιῶται ὕψωσαν λευκὴν ση-
μαίαν, ὁπότε οἱ Ἑλληνομακεδόνες, οἱ μὴ ἀρι-
θμησαντες εὐτυχῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μά-
χης ταύτης οὔτε μίαν ἀπώλειαν, παύουσι τοῦ
πυρὸς καὶ μεταβάντες ἐπὶ τόπου συλλέγουσι
τοὺς τραυματίας, ἐπιδένουσι τὰ τραύματα αὐ-
τῶν, καὶ ἀνχωροῦσιν εἴτα δηλοῦντες εἰς τοὺς
Τούρκους ὅτι οἱ Ἑλληνομακεδόνες οὐδεμίαν πρὸς
θεσιν κακίην κατὰ τῶν Τούρκων εἶχον ἢ ἔχουσι
καὶ ὅτι οἱ ἴδιοι αὐτῶν ὑπῆρξαν οἱ αἵτιοι τοῦ
ἀπανσιῶς αἱματηροῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην
γεγονότος.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀπεβίωσαν ἐν Ζίτση τῆς Ἑπείρου ὁ μόλις 25
Μαΐου ἀριθμῶν μονογενὴς υἱὸς καὶ στήριγμα τῆς οἰ-
κογενεῖς τῶν Κωνσταντίνος Μ. Τσιτσόγας. Τὸν οὕτω
σκληρὰν τρωθέντα πατέρα καὶ φίλον ἡμῶν κ. Μιχαήλ
Τσιτσόγαν διαμένοντα ἐν Βουκοουρεστὶν συλλυπημένα
ἀπὸ καρδίας, εὐχόμενοι τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.
— Ἀφίκετο ἐκ Παπίγκου κ. Βλάσιος Δαλαμαντό-
πουλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν καὶ ἐκ Βίτσης ὁ
κ. Θεόδωρος Τσακαλίδης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην.
— Ἀνεχώρησε δι' Ἀργυροκάστου ὁ τελειόφοιτος
τῆς Ἱατρικῆς κ. Πολυχρόνης Ἀδαλίδης.

— Ἀρίστω ἐκ Καίρου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μονο-
δένδριον ὁ κ. Πέτρος Κώτσιος.

— Ἀνεχώρησαν ἐπανακάμπτοντες εἰς Σερβίαν χάριν τῶν ἀγώνων αἰτηθέντες οἱ ἐκ Παπίγκου ἀδελφοὶ κ. κ. Ἀλέξανδρος Ζηκόπουλος, ἰατρός καὶ Γεώργιος Ζηκόπουλος, φαρμακοποῖς.

Ἀφίκετο ἐκ Βόλου ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Ὁρέ-
στης Πακυρήκου λογιστὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν καὶ
ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἐν Πάτραις νέαν τοῦ θέσιν.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Μπαγγῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Στεφάνου Κουκουμελίδου μετὰ τῆς κ. Μονοδενδρίου σεμνῆς κόρης Ἑλένης Γ. Στυλίου. Τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μας.

— Ἐξελέγησαν μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐν Ἀθῇ-
ναις φιλανθρωπικῆς τῶν Ἑπειρωτῶν Ἀδελφότητος

οί κ.κ. Σπυριδὴλῆος καὶ Παν Κουτσαλιᾶς· ἐπιπρο-
 τυμμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀμφοτέρων ὄντων ἀξίων καὶ
 τιμωμένων τοὺς σλόνας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκλο-
 γῆς.

— Ὁ ἡμέτερος φίλος καὶ συμπατριώτης κ. Νάτος Ζίνης παθὼν πρὸ δύο μηνῶν ἐκ ἰαδότητος τοῦ ὀφθαλμοῦ εὐρίσκειται νῦν ἐν τελείᾳ καὶ πλήρει ἀναρώσει.

— Διατάξας ἐνταῦθα ἀναχωρεῖ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν Λαρίαν μετὰ τῆς κυρίας τοῦ ὁ ἱερέως κ. Χρηστοῦ Κόντης.

Ζαχαροπλαστεῖον Ντομπίττα ἐν Ἰωαννίνοις, τὸ ἀρχαιότερον ζαχαροπλαστεῖον, μὲ ὕλικά ἐκλεκτά, πρόθυμον ὑπηρεσίαν καὶ εὐθυμίαν. Τὸ συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐξ Ἰωαννίνων διερχομένους.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 30 Ἀπριλίου 1906

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		30 Ἀπριλίου 1906		31 Μαρτίου 1906		
		Δραχ.	Λ.	Δραχ.	Λ.	
Ταμείον	{ εἰς μεταλλικόν	2,779,100	56	2,364,894	60	
		» τραπεζικὰ γραμμάτια Ἰονικῆς Τραπεζῆς	204,770	—	206,010	—
		» κερατικά γραμμ. διδράχμ. καὶ μονοδράχ.	1,201,915	—	1,137,429	—
Ἐξωτερικοὶ Λόγιοι	{ Ἀντίτιμον μεταλλικοῦ Τραπεζῆς εἰς τὸ ἔξω-ερικόν	29,930,793	27	28,174,525	48	
		» Προὐν ἐκδοθέντος Ἐθν. δαν. εἰς χρυσόν Ἑλλ. Σιδηροδρόμων 4 0/0 τοῦ 1902.	12,585,226	83	13,468,523	83
Δάνειον πρὸς τὴν	{ Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπ' ἀναγκα-					
	{ στικῇ κυκλοφορίᾳ τρ. γραμματίων . . .	67,778,575	42	67,778,575	42	
Δάνειον πρὸς τὴν	{ Ἑλλ. Κυβέρν. διδράχμ. καὶ μονοδράχ.	10,500,000	—	10,500,000	—	
Ὁμολογίαι	{ Εἰς χρυσόν Δρ. 23,760,690.75					
Ἐθνικῶν δανείων	{ » τραπεζ. γραμ. » 28,878,900. —	52,639,590	75	52,647,507	75	
Προεξόχλησεις		19,787,897	63	23,088,337	07	
Καθυστερήσεις	{ προεξοφλήσεων	2,759,313	69	2,786,113	66	
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ	{ λήτοι ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων.	12,091,575	31	12,349,589	06	
Δάνεια ἐπ'	{ ἐνεχύρῳ ἐμπροσφυμάτων	1,193,364	69	1,476,545	13	
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ	{ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	58,392,481	93	58,032,758	88	
Δάνεια εἰς δήμευς,	{ λιμένας καὶ λοιπὰ νομικά πρόσωπα.	43,342,739	34	43,338,803	48	
Χορηγήσεις	{ εἰς γεωργικὴν κτηνιάς	12,835,887	61	12,210,003	20	
Καθυστερήσεις	{ χορηγήσεων εἰς γεωργικὴν κτηνιάς καὶ					
	{ ἐκ γραμματίων Πρ. Τραπεζῆς Ἑπειροθεσσαλίας	5,005,837	18	5,039,858	40	
Μετοχαὶ	{ εἰς ἐγχωρίους ἐταιρείας	4,160,545	70	4,162,500	70	
Συμμετοχὴ	{ εἰς τραπεζὴν Κρήτης	1,500,000	—	1,500,000	—	
Ὁμολογίαι	{ λαχείου, δανείου Τραπεζῆς 2 1/2 ο/ο εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	1,778,642	50	1,777,150	—	
Καταθέματα	{ Τραπεζῆς καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκα-					
	{ στικῶν ἐκπονήσεων	8,337,472	58	8,338,409	48	
Ἀπαιτήσεις	{ ἐπιδοφαις	2,585,289	42	2,591,105	57	
Ἐξόδα	{ ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τρ. γραμματίων)	1,633,927	80	1,631,384	85	
Διάφοροι λογαριασμοὶ		2,281,100	93	2,459,664	18	
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ		5,094,417	89	3,857,874	08	
Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ	{ (λήτιμος ὑπὸρ.					
	{ Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν)			4,539	05	
Λογαριασμοὶ ἐξαγορᾶς	{ συμμετοχῆς Κυβ. εἰς κέρδη ἐκ τραπεζικῶν γραμματίων	1,576,960	—	1,576,960	—	
Ἐξαγορὰ προνομίων	{ Ἡσόν. Τραπεζῆς Ἑπειροθεσσαλίας	1,120,000	—	1,120,000	—	
Προμήθειαι	{ προπῆς λαχείου, δανείου εἰς τραπεζ. γραμμάτια	400,000	—	400,000	—	
Διάφορα		910,418	09	796,208	69	
	Δρ.	364,407,844	12	364,815,271	56	

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ			
Μετοχικὸν κεφάλαιον		20,000,000	— 20,000,000 —
Ἀποθεματικά κεφάλαια		13,500,000	— 13,500,000 —
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :			
I. διὰ λήσιν τῆς Κυβερνήσεως . . . Δρ. 67,778,575.42			
II. » » Τραπεζῆς . . . » 41,047,263.35			
Κερατικά γραμμάτια διδράχμ. καὶ μονοδράχμ.		108,825,841	77 110,886,359 25
Καταθέσεις ἄνευ τόκου εἰς μεταλλικόν		10,500,000	— 10,500,000 —
Καταθέσεις ἄνευ τόκου		5,236,436	08 5,315,065 60
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι		18,069,963	23 18,891,379 48
Μερίσματα πληρωτέα		1,074,930	69 755,318 94
Καταθέσεις Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν		263,650	— 308,815 —
ΒΦΜ' Νόμον		283,749	94 283,749 94
Διεθνὴς Οἰκ. Ἐπιτροπὴ	{ (λήτιμος καταθέσεων ἐκ δημοσ.		
	{ ὑπεργγ. προσόδων Εἰς χρυσόν. . . Δρ. 863,615,39		
	{ » τραπεζ. γραμ. » 9,546,333.84	10,409,949	23 7,849,247 33
Ὑπερθετὰ Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν		13,347	18
Ὑπερθετὰ Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		261,468	95 302,593 25
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν		1,057,826	51 1,562,461 37
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτια		10,701	48 1,310,701 48
Ἐντοκος κατ. Δημ. εἰς χρυσ. διὰ τὴν κατασ. τοῦ Σ. Π. Δ. Σ.		12,585,226	83 13,468,523 83
» » » τραπεζ. »			

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαΐου 1906

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ